

[**POLLANNIK** *sb m*

połannik *a.* **pułannik**.

o oraz a prawdopodobnie pochylone (tak w poł- oraz łan).

sg N półłannik. ◇ pl N półłannicy.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Chłop uprawiający pole o powierzchni połowy łana: Spy owsiane dawa ich [kmięci] 9 per metr. 4, a półłannik 1 metr. 2 LustrKrak II19; Jest kmięć dziewiąty nowo osadzony, który jeszcze ni nie płaci, ale już przez rok będzie płacił jako inszy półłannicy LustrSand 147, 99.

Synonimy: poślednik, połwócznik.

MFr